

men. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven etableres told- og skatteforvaltningen som en enhedsforvaltning, hvis afgørelser som hovedregler kan påklages til Landsskatteretten. Det vil også skulle gælde for afgørelser truffet i medfør af vejbenyttelsesafgiftsloven. Lovens § 19 kan derfor ophæves som overflødig.

Til § 79

Til nr. 1-4

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i virksomhedsomdannelseslovens § 4, stk. 6, gælder skattelovgivningens almindelige regler om selvangivelse, skatteansættelse, klageadgang og revision m.m. også for ligningsmyndighedernes ansættelser og afgørelser efter virksomhedsomdannelsesloven, ligesom skatteministeren kan fastsætte særlige frister for ligningsmyndighedernes ansættelser og afgørelser. Det foreslås, at bestemmelsen ophæves som overflødig. I forslaget til skatteforvaltningsloven foreslås det præciseret, at de relevante bestemmelser i skatteforvaltningsloven bl.a. finder anvendelse på »ansættelse af indkomstskat«. Betegnelsen »ansættelse af indkomstskat« skal ifølge det nævnte lovforslags bemærkninger, afsnit 4.16., i denne sammenhæng forstås meget bredt. Efter denne formulering er der således ingen tvivl om, at ansættelser efter virksomhedsomdannelsesloven er omfattet af de almindelige regler i skatteforvaltningsloven. For så vidt angår andre afgørelser, som told- og skatteforvaltningen skal træffe efter loven, vil disse kunne påklages til Landsskatteretten, jf. forslaget til skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1.

For så vidt angår ophævelsen af virksomhedsomdannelseslovens § 8 a henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 80

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af det samtidig fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven. Efter den gældende bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 2, stk. 2, 4. pkt., kan den skattepligtige efter udløbet af den almindelige ligningsfrist vælge om med hensyn til, om virksomhedsordningen ønskes anvendt, i det omfang skattemyndighederne foretager en ændring af skatteansættelsen, der har betydning for valget af virksomhedsordningen, og skattestyrelseslovens betingelser for ordinær eller ekstraordinær ændring af skatteansættelsen i øvrigt er opfyldt. Der er således tale om et selvangivelsesomvalg, og bestemmelsen er ældre end skattestyrelseslovens nuværende hovedregel om selvangivelsesomvalg, § 37 D, der er indsat i skattestyrelsesloven ved lov nr. 410 af 2. juni 2003, og som videreføres ved skatteforvaltningslovens § 30.

Det foreslås, at særreglen udgår, således at det fremover alene er skatteforvaltningslovens § 30, der regulerer, om der kan ske selvangivelsesomvalg efter udløbet af den almindelige ligningsfrist.

Den almindelige ligningsfrist (fristen for foretagelse af skatteansættelse) er den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 1. En sådan ligningsfrist vil efter skatteforvaltningsloven ikke være lovfæstet, idet lovregulering heraf er overflødig efter etableringen af enhedsforvaltningen, jf. forslaget til skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1, sidste pkt., og afsnit 4.10. i de almindelige bemærkninger til forslaget til skatteforvaltningsloven. Det foreslås, at fristen, den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb, indsættes direkte i virksomhedsskattelovens § 2, stk. 2.

Til nr. 2

Ændringen har ikke sammenhæng med kommunalreformen. Der er tale om en redaktionel ændring som følge af en tidligere ændring i virksomhedsskatteloven.

Til nr. 3

Forslaget indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.